

A Fővárosi Törvényszék
mint elsőfokú bíróság

102.K.700.158/2019/3.

A Fővárosi Törvényszék a dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (1136 Budapest, Tátra u. 15/b. I/1.) által képviselt [REDACTED] felperesnek a dr. Takács András kamarai jogtanácsos által képviselt Budapest Rendőrfőkapitánya (1139 Budapest, Teve utca 4-6., hivatkozási szám: 01000-160/430-6/2019. rendb.) alperes ellen gyülekezési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2019. március 14. napján kelt 01000-160/430-6/2019. rendb. számú határozatát akként változtatja meg, hogy a szervező a bejelentett gyűlésen 15 órát követően egy – maximum 90 perc időtartamra kiterjedő – szimbolikus „focimeccset” tarthat, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest arra, hogy az illetékekben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 15.000 (azaz tizenötezer) forint kereseti illetéket, míg a fennmaradó kereseti illetéket az állam viseli.

Felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[REDACTED] (a továbbiakban: szervező) 2019. március 12. napján bejelentést tett a 2019. március 30. napján 13:00 órától 23:00 óráig a Budapest V. kerület, Kossuth Lajos téren megtartandó gyűlésre, amelynek célját „felhívni a figyelmet az oktatás strukturális leépítésére” tárgyban jelölte meg. A bejelentés szerint 200 résztvevő megjelenésére számít, amelyet 5 fő rendező biztosításával kíván lebonyolítani. A gyűlésen technikai eszközként mobil hangosítást és megafont használna, a gyűlés kellékeként focikaput, focilabdát, asztalokat és padokat jelölt meg. A rendezvény hivatalos programja „egy szimbolikus focimeccs, beszélgetések, beszédek, koncert és zene”.

A szervező a 2019. március 13. napján megtartott egyeztető tárgyalás során akként nyilatkozott, hogy a rendezvény előkészületei 11:00 órakor kezdődnének, amelynek keretében a lánckordontól 10 méterre, a Kossuth Lajos térre a két párástó közé, körülbelül kézilabda pálya méretű (20x40 méter)

focipályát alakítana ki, táblakréta vagy ragasztószalag segítségével. Kihelyezne továbbá két, körülbelül 1m x 1,5m-es focikaput, asztalokat és padokat. A rendezvény 13:30 órakor venné

kezdetét, melynek keretében beszédek hangzanak el, zenei betéteket játszanának le és performance jellegű focimeccseket tartanának. Hangsúlyozta, hogy a focimeccsek lényege nem a sport, hanem annak szemléltetése, hogy sokszor a stadionoknak és a foci kluboknak jobb a finanszírozása, mint az egyetemeknek. Minden focicsapat szimbolizálni fog valamilyen szervezetet vagy közéleti problémát, amelyre fel kívánják hívni a figyelmet. A meccsek időtartama alatt további felszólalások lesznek és előre felvett politikai beszédeket játszanak le.

2019. március 14-én ismételten egyeztetésre került sor, melyen az alperes a felperest tájékoztatta, figyelmeztette, és a gyűlés „focimeccs” mellőzésével való megtartását kérte. Az egyeztetés nyomán kompromisszumos megoldás nem született.

Az alperes a 2019. március 14. napján kelt 01000-160/430-6/2019. rendb. számú határozatával a gyűlés megtartását azzal a kikötéssel engedélyezte, hogy a szervező a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 13.§ (5) bekezdése alapján a közbiztonság, a közrend, valamint mások jogainak és szabadságának védelme érdekében köteles a gyűlést a focimeccs napirendi pont elhagyásával megtartani. Határozata indoklásában kiemelte, hogy a gyülekezéshez való jog alkotmányos alapjog, melynek korlátozására kizárólag arányossági vizsgálat elvégzésének eredményeként nyomós okból és csak az elkerülhetetlenül szükséges mértékben kerülhet sor. Jelen ügyben az emberi méltóság jogának érvényesülését, illetve annak biztosítását helyezte a gyülekezési joggal konkuráló, azzal azonos szinten védendő érdekként. Megállapította továbbá, hogy a gyülekezéshez való jog konkurál a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvényben (a továbbiakban: Kövtv.), illetve a kiemelt nemzeti emlékhely használatának rendjéről szóló 119/2014. (IV.8.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: R.) lefektetett alapelvekkel, valamint az Alaptörvényben nevesített kulturális örökség védelmével, mint védendő alkotmányos értékkel. A Fővárosi Törvényszék 105.K.700.085/2019/16. számú ítéletében foglaltakat figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy a gyűlés a konkuráló alapjogok azonos szintű védelme érdekében változatlan tartalommal nem vehető tudomásul, az korlátozásra szorul. A Kossuth Lajos tér a nemzet és a magyar állam történelmében kiemelkedő jelentőségű nemzeti emlékhely, az nem lehet sportrendezvények megrendezésének színhelye. A helyszín egyebekben a fizikai kialakításából adódóan sem alkalmas sporttevékenységnek színteret adni. Még ideiglenes jelleggel sem engedhető meg egy sportpálya felrajzolása, felragasztása, futball kapu elhelyezése, akár a nemzeti emlékhely jellegéből levezethetően vagy akár abból a tényből kifolyólag, hogy a terület talaja egy sporttevékenység kifejtése esetén magában hordozza a balesetveszély kockázatát. Továbbá közlekedésbiztonsági kockázatot jelenthet a tér környezetében lévő gépjármű és közösségi közlekedés folyamatos forgalmára egy-egy elrúgott labda is. Álláspontja szerint a gyűlés célja a korlátozás mellett is megvalósítható, ezért a Gytv. 13.§ (5) bekezdésében megfogalmazott felhatalmazás alapján a korlátozás alkalmazását tartotta szükségesnek.

A felperes a törvényes határidőn belül keresetet terjesztett elő az alperes határozatával szemben. Kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89.§ (1) bekezdése alapján a határozat jogsértő voltának megállapítását és a Gytv. 15.§ (4) bekezdése alapján annak megsemmisítését valamint, hogy a törvényszék a Kp. 89.§ (3) bekezdése alapján hivatalból kötelezze az alperest tevékenysége jogsértő következményének elhárítására. Perköltséget igényelt. Magyarország Alaptörvénye VIII. cikkének (1) bekezdésére és az I. cikkére, a Gytv. 1.§ (1) bekezdésére, a 3/2013. (II.14.) és a 30/1992. (V.26.) Alkotmánybírósági határozatokra hivatkozva kiemelte, hogy a gyülekezési jog sérelme nem csak előzetes, jogellenes tiltással vagy felosztatással valósulhat meg, hanem azzal is, ha a hatóság a gyűlés megtartásának a feltételeit jogszerűtlen tartalommal írja elő. A közéleti véleménynyilvánítást akadályozza, vagy ellehetetleníti akkor is, ha az intézkedések közvetetten azt eredményezik, hogy a rendezvényen a résztvevők által a nyilvánosság számára közvetítendő üzenetek nem kellő hatékonysággal, nem megfelelő formában vagy eszközök útján érnek célba. A szervező képes annak megítélésére, hogy egy rendezvény üzenetének közvetítésére mely eszközök a leginkább alkalmasak, a rendőrségnek ebben nem lehet szerepe. Az

Alkotmánybíróság 30/2015. (X.15.) AB határozatából, valamint Gytv.-ből és az ahhoz fűzött miniszteri indokolásból egyértelműen kiderül, hogy a korlátozó határozat meghozatalára nem kerülhet sor a tiltó határozat alapjainál szélesebb körű indokok alapján. A Gytv. 13.§ (5) bekezdése alapján a korlátozásra akkor kerülhet sor, ha a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme miatt szükséges a gyűlés megtartásának, feltételeinek rögzítése, a perbeli ügyben azonban ilyen védendő érdekek fennállásáról nem beszélhetünk. Kifejtette, hogy az alperes önkényesen minősítette sportrendezvénynek a gyűlést, mert annak célja a politikai véleménynyilvánítás, nem pedig a testezés vagy a versengés. A szimbolikus focimeccs megrendezése a gyűlés egyik központi eleme és a közéleti véleménynyilvánítás kinyilvánításának adekvát és hatékony eszköze, ennek tiltása korlátozza a vélemény tartalmát és a gyűlés célját. Álláspontja szerint a kulturális örökség védelmére hivatkozás a jelen ügyben a gyülekezési jog gyakorlásának korlátja nem lehet. A 7/2014.(III.7.) AB határozat IV/1.2 pontja szerint a vélemény szabadságával szemben mérlegelendő korlátozó törvénynek nagyobb a súlya, ha közvetlenül másik alapjog érvényesítésére és védelmére szolgál, kisebb, ha ilyen jogokat csakis mögöttesen, valamely intézmény közvetítésével véd, és legkisebb, ha csupán valamely elvont érték önmagában a tárgya. A kulturális örökség védelme egy alkotmányos érték, amely csak tényekkel objektíven és alaposan alátámasztott, jelentős érvek esetén vezethet a gyülekezési jog korlátozásához. Ilyen érvek azonban az alperes döntésében nem szerepelnek. Utalt arra, hogy az R. 3.§ (1) bekezdés b) pontja kifejezetten rögzíti, hogy nem minősül a kiemelt nemzeti emlékhely kulturális értéke megőrzését akadályozó tevékenységnek a közterület rendeltetésszerű használata. A Kossuth Lajos tér rendeltetésszerű használatához tartozik, hogy ott közéleti célú gyűléseket tartsanak. Az Alkotmánybíróság 3/2013. (II.14.) AB határozatában foglaltaknak megfelelően az alperes nem mérlegelte azt, hogy a Kossuth Lajos tér a politikai véleménynyilvánítás egyik emblematikus helyszíne. Álláspontja szerint a rendezvény megtartása közlekedésbiztonsági veszélyt sem hordoz magában, miután a helyszínen - a Nádor utca felé eső sarkot kivéve - nincs autós forgalom, csupán villamosközlekedés, annak útvonala mentén azonban több játszótér is található, illetőleg az Olimpiai Parkban található egy focipálya, így az esetlegesen kiguruló labda veszélye ezek tekintetében is fennáll. Sérelmezte, hogy az alperes a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.085/2009/16. számú és a 105.K.700.864/2018/3. számú ítéleteiben foglalt szempontok szerint elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy milyen rendőrségi közlekedésbiztonsági intézkedések mellett lehetséges a gyülekezési jog gyakorlásának elősegítése. Az alperes továbbá tévesen hivatkoott az emberi méltósághoz való jogra mint konkuráló alapjogra, mert egy szimbolikus véleménynyilvánítás egy közéleti témában semmilyen módon nem sérti senkinek az emberi méltóságát. Határozatában adós maradt annak indokával, hogy kinek az emberi méltósága és milyen módon konkurál a gyülekezési joggal.

Az alperes védiratában a felperes keresetének az elutasítását kérte, perköltséget igényelt. Magyarország Alaptörvénye VIII. cikk (1) bekezdésére, a Gytv. 1.§ (1) bekezdésére, a 2.§ (1) bekezdésére, a 9.§ (1)-(2) bekezdéseire, valamint a Gytv. 13. és 14.§-aira hivatkozva hangsúlyozta, hogy az alkotmányossági mérce szempontjából szükséges vizsgálatot is elvégezte, és meglátása szerint a gyűlés megtartásával elérni kívánt cél a tényleges focimeccs megrendezése nélkül is elérhető. Előadta, hogy a gyülekezési jog korlátozásának alapját mind a nemzetközi joggyakorlat, mind az abból merítő Gytv. alapján két alapvető érdekkör védelme képezheti. Az egyik az állampolgári érdekként megjelenő közbiztonság és közrend. A másik okcsoportot a konkuráló alapjogok képezik, amelyek a gyülekezési joggal azonos szinten védendő és garantáltan biztosítandó alapjogokat jelentik, amelyeket a jogalkotó gyűjtőfogalmat használva az (1) bekezdésben „mások jogai és szabadsága” néven deklarált és azok közül a Gytv. 13.§ (4) bekezdésében többet is nevesít. Jelen ügyben az emberi méltóság jogának érvényesülését tekintette ilyen konkuráló alapjognak. A Kövtv.-re és az R-re, valamint az Alaptörvény P) cikkére hivatkozva hangsúlyozta, hogy a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelyek védelme és fenntartása az állam mindenkori kötelezettsége, így ennek védelme a korlátozás indokolt alapját képezheti. Álláspontja szerint a 30/2015.(X.15.) AB határozatban foglaltak csak a gyűlések megtiltására vonatkoznak, azok korlátozására nem alkalmazható. A felperesi érveléssel szemben határozatában nem minősítette a

rendezvényt sportrendezvénynek, ugyanakkor egy focimeccs függetlenül attól, hogy szimbolikus vagy nem, „nem fér bele” a Kossuth Lajos tér rendeltetésszerű használatába. Az Olimpiai Parkban lévő focipálya kerítéssel körülkerített, így ott lényegesen alacsonyabb a közlekedésbiztonsági kockázat. A felperes álláspontjával szemben a gyülekezési jog gyakorlását elősegítő alperesi kötelezettségek nem értelmezhetőek akként, hogy egy gyűlés megtartása kapcsán felmerülő valamennyi probléma tekintetében az alperes nyújtson megoldást, mindig egy konkrét felvetés vizsgálatával kapcsolatosan vannak kötelezettségei.

A felperes keresete az alábbiak szerint részben alapos.

A Fővárosi Törvényszék az alperes határozatát a Gytv. 15. § (2) bekezdése alapján vizsgálta felül a közigazgatási perben, amelyre a Kp. rendelkezései az irányadók.

A törvényszék a Kp. 124. § (2) bekezdés d) pontja alapján egyszerűsített perben járt el. A Kp. 124. § (5) bekezdése értelmében egyszerűsített perben a bíróság a tárgyaláson kívüli elbírálás szabályait alkalmazza. A Kp. 126. § (1) bekezdése szerint egyszerűsített perben a bíróság akkor is egyszerűsített ítéletet hozhat, ha a vitatott közigazgatási cselekmény vagy az elsőfokú közigazgatási cselekmény teljesszűrt és világosan tartalmazza a tényállást.

A Kp. 85. § (1) bekezdése és a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdésére figyelemmel a törvényszék a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem és a védírat korlátai között, a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.

A törvényszék a tényállást a perbeli ügyben a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. §-ára és a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, valamint a felek nyilatkozatai és ennek egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve és meggyőződése szerint elbírálva állapította meg.

A Fővárosi Törvényszék a döntési korlátainak figyelembevételével hozott alábbi döntése a következő elvi alapokon nyugszik:

Az Alkotmánybíróság 3/2013. (II. 14) AB határozata szerint a gyülekezéshez való alapjog az Alkotmányban és az Alaptörvényben szabályozott tartalmát illetően megállapította: „[a] 2011. december 31-éig hatályos Alkotmány 62. § (1) bekezdésében a Magyar Köztársaság elismerte a békés gyülekezés jogát és biztosította annak szabad gyakorlását. A 2012. január 1-jétől hatályos Alaptörvény mindenki jogát biztosítja a békés gyülekezéshez. Bár az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésének szövege kifejezetten nem követeli meg az államtól, hogy az emberek szabad gyülekezését biztosítsa, ez a kötelezettség az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből következik, ez

utóbbi rendelkezés ugyanis minden alapvető (ideértve a gyülekezési) jog védelmét az állam elsőrendű kötelezettségévé teszi. Az állam jogalkotó és jogalkalmazó intézményei tehát kötelesek biztosítani, hogy a gyülekezni kívánók élhessenek az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogokkal. Az Alkotmánybíróság ezért továbbra is irányadónak tekinti a korábbi határozataiban foglalt gyülekezési szabadsággal kapcsolatos megállapításokat.”

Az Alkotmánybíróság a 30/2015. (X. 15.) AB határozatában a – utalva a korábbi határozataira is – hangsúlyozta a gyülekezési jog kiemelkedő kommunikációs funkcióját a közügyek megvitatása terén, ami a véleménynyilvánítás szabadságának speciális alapjogi megfogalmazása mellett a közvetlen demokrácia egyik megnyilvánulási formájaként is értelmezhető. Az Alkotmánybíróság ezzel együtt azt is hangsúlyozta, hogy összhangban a 30/1992. (V. 26.) AB határozatban foglaltakkal (ABH 1992,

167, 171.), valamint az ennek alapján megfogalmazott Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével, a gyülekezési jog kiemelt jellege nem jelenti azt, hogy korlátozhatatlan alapjog lenne. A 30/1992. (V. 26.) AB határozat megfogalmazását felidézve megállapítható az, hogy a békés gyülekezéshez való jognak kitüntetett szerepe van az alapjogok rendszerében egy demokratikus jogállamban. Ez ugyan nem vezet arra, hogy ez a jog korlátozhatatlan lenne, de mindenképpen azzal jár, hogy a békés gyülekezéshez való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, korlátozását pedig szorosan behatárolják a Magyarország által elfogadott nemzetközi egyezmények előírásai.

Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a 30/2015. (II. 2.) AB határozatban megállapította, hogy „[a]z Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgásteret keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.” Továbbá: „[a] korlátozás gyakorlásakor azonban a jogalkalmazóknak mindig figyelemmel kell lenniük arra is, hogy az alapjogok korlátozására kizárólag az elérni kívánt céllal arányos módon kerülhet sor alkotmányosan. Az arányosság az elérni kívánt cél és az alapjogi korlátozás súlyának mérlegelését kívánja meg, ami azt is jelenti, hogy minél erősebb érvek szólnak egy alapjog védelme mellett, annál körültekintőbben kell eljárni annak korlátozásakor.”

A Gytv. 13.§ (5) bekezdése szerint, ha a gyülekezési hatóság a gyűlés megtartását nem tiltja meg, de a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme miatt szükséges, a szervező számára határozatban előírja a gyűlés megtartásának feltételeit.

A 3/2013.(II.14.) AB határozat szerint az egyén gyülekezési szabadságába tartozik, hogy gyülekezést szervezzon és gyűlésen vegyen részt. A gyülekezés szervezésének lényegi eleme (olykor egy adott közügyben adott vélemény-kifejezés része) annak megválasztása, hogy a rendezvényre milyen céllal, hol, mikor és milyen körülmények között kerül sor. A gyülekezési szabadság a gyülekezés helyszínétől szolgáló terület megválasztására is kiterjed.

Egyetértett a törvényszék a felperessel abban, hogy az alperesi határozat indokolása a konkuráló alapjogok azonos szintű védelmének szükségessége körében tett megállapítások tekintetében megalapozatlan és hiányos. Az alperes a jelen ügyben az emberi méltóság jogának érvényesülését, illetve annak biztosítását nevezte meg, mint a gyülekezési joggal konkuráló, ám azzal azonos szinten védendő alapjogot (határozat 3. oldal 5. bekezdés utolsó mondata). Nem jelölte meg azonban döntésében, hogy kiknek, mely csoportoknak az emberi méltósága és az milyen módon konkurál a gyülekezési joggal, azt miként érinti a bejelentett gyűlés megtartása. Az alapjog korlátozás szigorú alkotmányos (3/2013.(II.14.) AB határozat 45. pont) és törvényi (Gytv. 13.§ (5) bekezdése) követelményeit kielégítő mérlegelést nem végzett, a konkuráló alapjogok összevetésére, a különös méltánylást igénylő körülmények mérlegelésére nem került sor, az alperes ezért tényszerűen nem támasztotta alá a Gytv. 13.§ (5) bekezdése szerinti korlátozások szükségszerű voltát, azok perbeli ügyben való alkalmazhatóságát az emberi méltóság mint konkuráló és védendő alapjog kapcsán, ezért a határozata e körben hiányos és jogsértő.

Megjegyzzi a törvényszék, hogy a határozat (3. oldal 5. bekezdése) a korlátozás alapjaként felhívott konkuráló „mások jogai és szabadsága” védelmére történő utalása az indokolás I. A vonatkozó jogszabályi környezet fejezetében nyert elhelyezést. A II. történeti tényállás részletes ismertetése fejezetben került rögzítésre - elkülönítés nélkül - a jogi indokolás. A határozat indokolásának e részében az alperes hivatkozott ugyan a törvényszék eseti döntésére, de konkrétan nem fejtette ki, hogy a gyülekezési joggal konkuráló mely alapjog, milyen emberi méltóság sérelmének elkerülése indokolt. A vonatkozó jogszabályok, jogelvek rögzítése nem helyettesíti a hatóság mérlegelését-

Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a kulturális örökség védelme mint elvont alkotmányos érték nem tekinthető konkuráló alapjognak, így a gyülekezési joggal való alkotmányos kollíziójának kérdése fel sem merül. Az Alaptörvény P) cikke szerint a természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelyek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége. E cikk a nemzeti értékek vonatkozásában az államot és a társadalmat terhelő örökségvédelmi kötelezettséget nevesíti, azonban az alkotmányos alapjogként nem került definiálásra. Amennyiben a gyülekezési jog gyakorlása esetlegesen ezen elvont alkotmányos érték védelmét érintené, mérlegelni kell az azok megóvása érdekében teendő közlekedésbiztonsági és rendvédelmi intézkedéseket mind a szervezőnek, mind a rendvédelmi szerveknek, azonban ezek károsodásának esetleges jövőbeli lehetősége önmagában, pusztán ezen értékek védendő jellegénél fogva nem lehet eszköze a gyülekezéshez való jog korlátozásának. Ugyanakkor az alperes határozatában nem nevesített tényyszerűen semmilyen olyan konkrét körülményt, amely ezen nemzeti értékek sérelmének akárcsak eshetőleg veszélyét is magában hordozná.

Ugyanakkor nem osztotta teljes mértékben a törvényszék a közlekedésbiztonsági veszély teljes hiánya és a korlátozás szükségtelensége tekintetében kifejtett felperesi álláspontot az alábbiak szerint.

Mindenekelőtt rámutat a törvényszék arra, hogy az alperes - állításával szemben - egyértelműen állást foglalt a tekintetben, hogy a gyűlés keretében megrendezendő mérkőzéseket sportrendezvénynek tekintette (az alperesi határozat 5. oldalának utolsó előtti bekezdésében a második sor). Önmagában az, hogy egy tényleges focimeccs tárgyi eszközei jelképesen (ugyan kicsinyített méreteken) felhasználásra kerülnek a rendezvényen még nem teszi az eseményt sportrendezvényé, annak minősítése tekintetében elsődlegesen a célját vizsgálva kell állást

foglalni. A felperes mind a bejelentésében, mind az alperessel tartott egyeztetés során egyértelműen nyilatkozott, hogy annak célja egy szimbolikus jellegű, a politikai véleménynyilvánítás eszköze a vélemény kifejezése. Amennyiben a rendezvény célja nem a testedzés, az erőnlét és a verseny biztosítása, a mozgás népszerűsítése, a képességek fejlesztése – függetlenül attól, hogy az versenyrendszerben történik vagy sem – az a sportrendezvény lényegi elemeinek nem feleltethető meg. Az alperes határozata e körben téves okfejtést tartalmaz, a sportrendezvény és a nemzeti emlékhely jelleg összeegyeztethetlensége kapcsán tett megállapítások ezért helytelenek.

Egyetértett a törvényszék a felperessel abban, hogy a szimbolikus mérkőzés a nyilvánosság számára közvetítendő üzenet elsődleges kifejezési eszköze, a bejelentés szerinti rendezvény üzenetének közvetítésére alkalmas legkifejezőbb kommunikációs eszköz, ezért a „szimbolikus focimeccs megtartásának” teljes tiltása a gyülekezési jog lényeges tartalmát érinti, a meccs megrendezésével kifejezésre juttatott politikai véleménynyilvánítást indokolatlanul korlátozza. A mérkőzés megrendezésének teljes megtiltását a törvényszék nem csak aránytalan, de szükségtelen alapjogi korlátozásként értékelte.

A törvényszék álláspontja szerint ugyanakkor a Kossuth Lajos tér jellegénél fogva alkalmatlan a teljes elkerítésre, ellentétben a felperes által említett, a közelben lévő Olimpiai Parkkal. A teret kétség kívül közvetlenül körülhatárolja a villamospálya és egyik oldalát gépjárműforgalom is érinti, ezért közlekedésbiztonsági szempontból – melynek feltételeinek biztosítása a szervezők és a rendőrség feladata – indokolt a focimeccs megtartásának időkeretek közé szorítása. Ennek kapcsán kiemeli a törvényszék, hogy a felperes eredeti bejelentésében is csupán egy focimeccs megrendezését szerepeltette. Ehhez képest az alperessel történt későbbi egyeztetés során már az eredeti bejelentését módosítva több meccs megtartásáról, azok performance jellegű lejátszásáról nyilatkozott. A rendezvény eredeti bejelentésében foglaltakra figyelemmel az abban megjelölt időtartamra a résztvevők számára a 11:00 órától 15:00 óráig engedélyezett konkuráló tüntetés megtartására tekintettel indokoltnak mutatkozik, hogy egy meghatározott időtartamon belül egy szimbolikus mérkőzés kerüljön megtartásra, amely a Fővárosi Törvényszék megítélése szerint alkalmas a gyűlés céljának, politikai üzenetének közvetítésére, annak kifejezésére. A szimbolikus jellegű focimeccs a gyűlés bejelentett időpontján belül, a másik konkuráló rendezvényre figyelemmel 15:00 óra után bármikor megtartható azzal, hogy annak időtartama a 90 percet nem haladhatja meg és a felhasznált időtől függetlenül az nem kezdhető újra, nem ismételhető meg.

A fentiekre tekintettel a törvényszék a felperes keresetének részben helyt adott és az alperes határozatát a Gytv. 15.§ (4) bekezdése alapján megváltoztatta. A törvényszék a kereseti kérelem korlátai között hozta meg döntését, mert a felperes keresetében az alperesi határozat jogsértő voltának a megállapítását és a rendezvény egyik meghatározó elemének megtiltását megvalósító korlátozásról szóló határozat megsemmisítését kérte. A Gytv. 15.§ (4) bekezdése alapján az alperesi határozat jogsértő voltának megállapítása esetén a bíróságnak mind a határozat megsemmisítésére, mind annak megváltoztatására módja van és a kereseti kérelemhez kötöttség sem sérül, ha a megváltoztatásra vonatkozó törvényi lehetőség alapján a törvényszék a megsemmisítés helyett a határozat megváltoztatásának jogával él. Ezt meghaladóan a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

A meg nem fizetett kereseti illetéket a Pp. 102.§ (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján részben az állam, egyebekben pedig felperes viseli a részleges pernyertességre figyelemmel az Itv. 45/A.§ (1) bekezdése és a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (1) és (2) bekezdése szerint.

A felperes részbeni pernyertességére tekintettel a Kp. 35.§ (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 126.§ (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. március 21.

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke dr. Garáné dr. Horváth Diána s.k. előadó bíró

dr. Szilas Judit s.k. bíró